

Mál nr. 101/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging ökumanns og eiganda

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Tilkynningarfrestur. Orsakatengsl.

Gögn.

1. Málskot móttakið 30. mars 2022, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 19. apríl 2022.

Málsatvik.

Í tjónaskýrslu frá Aðstoð&Öryggi kemur fram að þann 21. september 2018 M ók bifreið sinni X á ytri hring hringtorgs í Hafnarfirði við Lækjargötu og inn í hlið bifreiðar sem ekið var út úr hringtorginu frá innri hring hringtorgsins. Kvaðst M hafa ekið á 20-30 km/klst hraða er árekstur varð. Í málskoti kemur fram að M hafi leitað samdægurs á slysadeild LSH vegna einkenna í hálsi, baki og mjóbaki auk stífleika í vinstri öxl með kuldatilfinningu niður í finger. Var hann greindur með tognun og ofreynslu á hálsþrygg, brjóstþrygg, lendþrygg og axlarlið. M leitaði næst til heimilislæknis þann 5. ágúst 2020 og kvartaði undan verkjum í hálsi og fram í finger. Samkvæmt rannsóknnum var brjóskeyðing á milli liða 6 og 7 og skekkja á fjórða lið. Þann 21. apríl 2021 tilkynnti M um líkamstjón til V. Með tölvupósti dags. 30. júní 2021 tilkynnti V að það hafni bótaskyldu þar sem félagið telji ósannað að orsakatengsl séu milli einkenna M og umferðarslyssins auk þess sem tilkynningarfrestur vegna líkamstjónsins hafi verið liðinn þegar tilkynning barst þar sem umboð og tilkynning um líkamstjón barst V fyrst þegar tæp tvö ár voru liðin frá atvikinu. Vísar V til 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

M mótmælir afstöðu félagsins og telur með vísan til læknisvottorðs heimilislæknis dags. 16. júlí 2021 að sannað sé með fullnægjandi hætti að orsakatengsl séu til staðar milli umferðarslyssins og núverandi einkenna. Hvað tilkynningarfrest varðar þá hafnar M því að slysið hafi verið tilkynnt of seint og vísar til orðalags 124. gr. laga nr. 30/2004 ásamt því sem fram kemur í athugasemdum við greinina í lagafrumvarpi og vísar til þess að upphaf ársfrest getur verið matskennt og oft erfitt að festa hönd á það hvenær tjónþolar mega almennt gera sér grein fyrir að um varanlegar afleiðingar af slysum er að ræða. Í langflestum tilvikum gerir tjónþoli, líkt og M, ráð fyrir því að einkenni slyss muni lagast með tímanum. Máli sínu til stuðnings vísar M til dóms Hæstaréttar í máli nr. 10/2015.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það í fyrsta lagi hvort líkamleg einkenni M megi rekja til árekstursins þann 21. september 2018 og einnig ef svo er hvort tilkynningarfrestur skv. 124. gr. laga nr. 30/2004 hafi verið liðinn þegar M tilkynnti V um líkamstjón sitt þann 21. apríl 2021. Samkvæmt almennum sönnunarreglum ber M ber sönnunarbyrði um að hann hafi hlotið líkamstjón í árekstrinum. Af þeim læknisfræðilegu gögnum sem liggja fyrir nefndinni má ráða að M leitaði á slysdegi á bráðamóttöku Landspítala. Lýsti hann þar verkjum og stífleika í vinstri öxl með kuldatilfinningu niður í finger og í brjóstakassa. Einnig var hann stífur í hálsi. Samkvæmt bráðamóttökuskra var M með dreifðar tognanir en einkennin voru ekki talin alvarleg. M leitaði ekki aftur til læknis fyrr en 26. maí 2020 er hann leitaði til heimilislæknis og kvaðst alltaf vera með mikla verki í hálsi með taugastraumi niður hendurnar og segir það hafa byrjað eftir bílslys 2016/17. Einnig kveðst hann vera byrjaður að stama og finnst það gerast meira þegar hann er verkjaður í hálsinum. Eftir þetta á hann nokkrar komur til heimilislæknis vegna sömu einkenna. Í vottorði læknis telur læknirinn að umrætt slys 2016/17 sé slysið þann 21. september 2018 þar sem M hefur ekki lent í neinu öðru slysi. Fram kemur í vottorðinu að M hafði fyrir slysið eina komu til læknis vegna einkenna frá baki en það var á árinu 2011.

Samkvæmt gögnum málsins voru báðar bifreiðarnar á litlum hraða er árekstur varð eða um 20-30 km/klst. M leitaði á slysdegi til læknis en svo ekki aftur fyrr en um mitt árið 2020 vegna krónískra einkenna frá hálsi. Í málinu liggja ekki fyrir læknisfræðileg gögn eða álits- eða matsgerð hæfra og óvilhallra manna sem sýna fram á að einkenni M í dag megi rekja til þessa tiltekna áreksturs. Meginreglur um sönnun í skaðabóta- og vátryggingarétti gera ráð fyrir því að tjónþoli verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar. Verður M að bera hallann af þeim

sönnunarskorti sem að ofan er lýst. Að teknu tilliti til þess verður að telja að samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum hafi ekki verið sýnt fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni við áreksturinn þann 21. september 2018. Þegar af þeirri ástæðu verður ekki tekin afstaða til þess hvort tilkynningafrestur samkvæmt 124. gr. laga nr. 30/2004 hafi verið liðinn er slysið var tilkynnt til V. Telst M því ekki eiga rétt á bótum úr slysaftryggingu ökumanns og eiganda.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysaftryggingu ökumanns og eiganda bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 14. júní 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir